

ČRNOmaBELEM

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ČZP »LJUDSKA PRAVICA«

LJUBLJANA, 20. MARCA 1962

LETO IX. — ŠT. 1 (50)

Izvolitev in delo pododborov sindikalne organizacije

27. marca bomo volili

Vnovič smo pred odgovorno nalogo: izbrati moramo nove organe delavskega samoupravljanja. Morebiti bo ta naloga letos nekoliko lažja, saj imamo že nekaj izkušenj, pa tudi gospodarski razvoj in razvoj samoupravljanja sta prinesla nekaj novosti. Le-te bodo v naši hiši v tem, da bomo letos volili neposredno le delavske svete ekonomskih enot oziroma upravna odbora v DE in upravi podjetja. Člani DS ekonomskih enot pa bodo volili delegate za osrednji delavski svet. Torej bo po volitvah naš osrednji delavski svet nekaka skupščina oziroma parlament podjetja. Sedanji ODS pa je v okviru razpisa volitev tudi določil, da bodo v ODS na vsakih 30 članov kolektiva izvolili po enega zastopnika. Delavski svet ekonomske enote tiskarne bo izvolil 14 članov, Cankarjeve založbe 5, Ljubljanskega dnevnika 3, Delavske enotnosti in uprave podjetja pa po enega.

Praksa v zadnji mandatni dobi je namreč pokazala, da postajajo posamezne ekonomske enote vsebolj samostojne v odločanju in zatorej ni potrebe, da bi osrednji delavski svet potrjeval stvari, ki sodijo v pristojnost delavskih svetov ekonomskih enot. Hkrati pa bo treba popraviti pravila podjetja, ki so v teh letih že zastarela in jih je praksa korigirala. S pravili bo treba razmejiti, kaj je zadeva ekonomskih enot in kaj zadeva podjetja kot celote. Tako bo tudi odpravljeno nepotrebno deloma samo formalno razpravljanje o enih in istih stvareh na sedanjih delavskih svetov ekonomskih enot in na osrednjem delavskem svetu.

Zdaj smo v pripravi na volitve. Volili bomo dne 27. marca. Z izbiro kandidatov pri nas nismo imeli težav, saj so v posameznih oddelkih kandidirali ljudi, od katerih so se že mnogi izkazali s preudarnim presojanjem gospodarskih in drugih vprašanj v podjetju. Pri volitvah bomo dejansko le potrdili našo odločitev.

V pripravi na volitve imamo ugodno priložnost, da ocenimo naše dosedanje delo v gospodarski organizaciji, naše poslovne uspehe in notranje odnose. V tem času poskusimo dognati, če morda le ne bi mogli še prihraniti kak dinar pri stroških oziroma izboljšati in povečati proizvodnjo. P. V.

Po večkratnih razpravah na sestankih izvršnega odbora sindikalne podružnice, osnovne organizacije ZK ter sejah delavskega sveta smo končno ustanovili v našem podjetju tri pododbore sindikalne podružnice, v dveh oddelkih pa izvolili grupne poverjenike. Organizacijska shema za uspešno delo sindikalne organizacije je torej utrjena, novo izvoljeni organi bodo morali le še izdelati čimbolj stvarne in bogate programe svojega dela.

Kako smo osnovali pododbore sindikalne podružnice? Kolektivi ekonomskih in obračunskih enot so na svojih sestankih predlagali celoten pododbor ali poverjenike, v ekonomski enoti tiskarna pa sestavljajo pododbor grupni poverjeniki vseh oddelkov obrata. Vsi pododbori so imeli doslej že po več sestankov, razen pododbora tiskarne, ki se je konstituiral 13. marca, se je pa pred tem že enkrat sestel ter se na tem sestanku odločil za samostojno delo v okviru podjetja. Organizacijska shema sindikalne organizacije je v podjetju naslednja:

Do občnega zbora, ki bo kakor kaže zadnje dni aprila, vodi celotno delo sindikalne podružnice izvršni odbor sindikata z naslednjimi člani: Vinko Blatnik — predsednik, Marička Poglajen — podpredsednica, Neva Nabernik — tajnica, Dana Nučič — blagajničarka ter člani Janez Belič, Tončka Cankar, Ljubica Kristan, Marjan Vrančič, Tonček Lazar, Marko Bednarik, Alojz Šivic, Marjan Mlakar, Marija Jakulič, Bruno Feher, Franc Černe, Srečko Kastelic in Helmut Breclj.

Člani nadzornega odbora za sindikalno podružnico in delavski klub so: Vera Sušteršič, Milan Lukek in Joža Dolničar.

V največjem oddelku našega podjetja, tiskarni, vodi sindikalno delo pododbor v naslednji sestavi: Franc Černe — predsednik ter člani grupni poverjeniki: Boris Vidmar — klišarna, Alojz Šivic — bakrotisk, Martin Ivanuša — ročna stavnica, Janko Čeh — litografija, Peter Pogačnik — strojna stavnica, stereotipija, monotype, Ciril Medved — knjigoveznica, Leon Uhan — skladišče, ekspedit, delavnice, Spela Mehle — pisarne tiskarne in Stane Tršinar — knjigotisk.

Ekonomska enota Cankarjeva založba ima svoj pododbor v naslednji sestavi: Marička Poglajen — predsednica ter člani: Neva Nabernik, Tone Lazar, Marjan Vrančič in Ruža Zaletel.

Kolektiv Ljubljanskega dnevnika je na svojem sestanku izvolil v pododbor sindikalne podružnice naslednje: Marjana Cigliča za predsednika ter Miro Orehek, Mirana Ogrina, Bruno Volkar in Marka Jerba.

V ekonomski enoti Delavska enotnost so izvolili za grupnega poverjenika Milana Govekarja, v upravi podjetja pa Franceta Kozamernika in Maro Stegel.

Vsi pododbori v podjetju so na posebnih sestankih razpravljali o predvidenih kandidatih za delavske svete in druge organe upravljanja ter dokončno sestavili kandidatne liste. V nekaterih ekonomskih enotah so predlagali več kandidatov za organe upravljanja, kakor bi bilo po mnenju sindikalne organizacije koristno za sam tehnični potek volitev, zato priporoča izvršni odbor sindikalne podružnice, naj kolektivi ekonomskih enot predlagane tovariše, katerih kandidature pododbori niso osvojili, vključijo v svete ekonomskih enot, v komisije pri novo izvoljenih delavskih svetih kakor tudi v pododbore sindikalne podružnice, ki jih bomo dokončno potrdili oziroma izvolili na občnem zboru sindikalne podružnice. Izvršni odbor sindikalne podružnice tudi predlaga, naj bi v vseh oddelkih razpravljali o tem, ali naj bi po občnem zboru enotno sindikalno organizacijo v našem podjetju razdelili na tri samostojne sindikalne podružnice (tiskarna, Cankarjeva založba in časopisni obrat, ki bi vključeval tudi člane sindikata glavne uprave) ter ali je še potreben organ, ki bi kdaj pa kdaj skliceval skupne posvete vodstev sindikalnih organizacij v podjetju ter vsklajeval njihovo delo.

Za čim bolj samostojno delo sedanjih pododborov sindikalne organizacije pa smo se v podjetju v večkratnih razpravah že dokončno odločili. V. B.

Ne, saj ne išče črke! Le fotoreporter je presenetil mladega strojnega stavca — Bojana Sinkarja

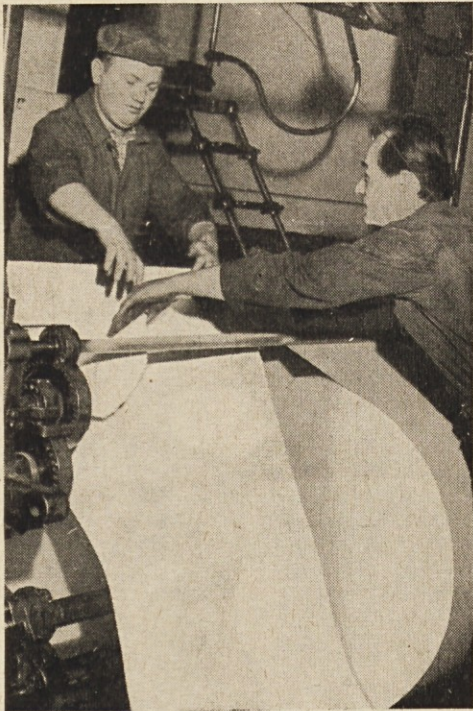
Predlogi, mnenja:

O urniku kopališča in o pisemskem nabiralniku »Dnevnika«

(Odgovor na pismi, objavljeni v prejšnji številki)

Tovariš Bruno Feher je v svojem pismu, ki smo ga objavili v prejšnji številki (pod naslovom: »Ali je moč spremeniti urnik našega kopališča«) predlagal, da bi v zimskem času v nekaterih dnevih (najbolje v petek in soboto) podaljšali čas kopanja za dve uri. Tovariš Ivan Cizelj, oddelkovodja pomožnih delavnic, ki ima na skrbi naše kopališče nam je povedal, da se s predlogom strinja, da je uresničljiv, zato smo ga posredovali upravi. Kot že veste, je predlog uresničila in odslej je v veljavi naslednji urnik: ponedeljek, torek, sreda, četrtek od 13. do 16. ure, v petek in soboto pa od 13. do 18. ure. Novi urnik velja od ponedeljka 12. t. m.

Glede pisemskega nabiralnika, namenjenega za dopise, rešitve križank in podobno za »Ljubljanski dnevnik«, ki naj bi ga pritrdili v veži upravne stavbe pa lahko povemo: uredništvo »Ljubljanskega dnevnika« meni, da je predlog tovariša R. Gogale umesten in da bo to zadevo v najkrajšem času uredilo.

Na sliki strojnik Jože Kramp in pomožni delavec Stojan Negrievski pri napeljavi papirja na rotacijski stroj. Na tem stroju tiskamo naslednje časopise: Ljubljanski dnevnik, Delavsko enotnost, Glasnik, Kmečki glas, Pavliho, Primorske novice, Gospodarski vestnik, Prosvetnega delavca, Glasilo DPM, Vprašanja naših dni, Slovenski Jadran in Polet, tiskamo pa tudi množične brošure. Mesečno potiskamo na tem stroju do 100 ton papirja.

ČRNO na BELEM

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ČZP »LJUDSKA PRAVICA«

Izdaja delavski svet. — Tisk in klišeeji tiskarne ČZP »Ljudska pravica«. — Urejuje uredniški odbor. — Odgovorni urednik Danilo Domajnko

Med dvema številkama...

Člani sindikalnega pododbora iz tiskarne so na sestanku, 23. februarja, razpravljali o svojih nalogah in o volitvah delavskega sveta

V ponedeljek, 12. marca, so se člani ekonomske enote »Delavska enotnost« pogovorili o letošnjem planu. Največ so razpravljali o finančnem vprašanju in nakladi lista

Končano je letošnje sindikalno šahovsko prvenstvo Ljubljane, ki je bilo v šestih ligah (po kvaliteti). Moštvo »Ljubljanskega dnevnika« je igralo v drugi ligi. Zaradi neugodnega igralnega časa (od 18. do 22. ure), je moštvo le redko igralo kompletno in se je šele v zadnjih kolih z dobro igro rešilo izpada. Na sliki: z dvoboja s PTT II

Pred kandidatno listo: Ivo Groboljšek, Štefka Javornik in Franc Černe

KOGA BOMO VOLILI?

Kandidate tiskarne so predlagali na sindikalnih grupnih sestankih. Sindikalna podružnica pa je od vseh predlaganih kandidatov izbrala naslednjo kandidatno listo:

Groboljšek Ivo — pisarne tiskarne,
Kregar Jakob — litografija,
Kastelic Srečko — klišarna,
Japelj Vinko — strojna stavnica,
Vrhovnik Lado — knjigovoznica,
Štrukelj Franc — knjigotisk,
Jordan Anton — knjigovoznica,
Burnik Albina — klišarna,
Janežič Viljem — bakrotisk,
Kobal Sonja — knjigovoznica,
Porenta Anton — bakrotisk,
Bednařik Marko — meternica,
Oblak Franci — ročna stavnica,
Cizelj Ivan — delavnice,
Jakolič Marija — knjigovoznica,
Tršinar Stane — knjigotisk,
Pogačnik Peter — strojna stavnica,
Kržič Jule — litografija,
Suhar Jože — litografija,
Šivic Alojz — bakrotisk,
Bončar Slavko — klišarna,
Vodenik Pepca — knjigotisk,
Glavan Anton — ročna stavnica,
Feher Bruno — ročna stavnica,
Resnik Marko — monotype,
Uhan Leon — skladišče,
Vukšič Dragica — pisarne tiskarne,
Apfel Lado — knjigovoznica,
Mladenovič Nada — knjigotisk.

Voli se 25 kandidatov.

Člani sindikalne podružnice Cankarjeve založbe so na svojem sestanku dne 2. marca 1962 izvolili kandidate za delavski svet obrata CZ:

Žertuš Berta — papirniški oddelek,
Aljančič Ernest — papirniški oddelek,
Klemše Jožica — obči oddelek,
Ovčar Marica — obči oddelek,
Vrhovec Minka — obči oddelek,
Favai Karel — skladišče,
Završnik Herman — skladišče,

Lutman Rudolf — skladišče,
Hacler Mara — uvozno-izvozni oddelek,
Nabernik Neva — uvozno-izvozni odd.,
Snoj Matilda — uvozno-izvozni oddelek,
Hočevnar Ivanka — redakcija,
Skušek Ivo — redakcija,
Popovič Janko — Vprašanja naših dni,
Gvozdanovič Drago — odd. publicistike,
Zaletelj Ruža — knjižni oddelek,
Mlekuž Marija — knjižni oddelek,
Ziherl Marija — poslovalnica Titova,
Žargi Miran — poslovalnica Wolfova,
Kokot Edvard — poslovalnica Šoštanj,
Zaletelj Slavko — poslov. Kopitarjeva.

Voli se 15 kandidatov.

Kandidati za delavski svet ekonomske enote »Ljubljanski dnevnik«, izvoljeni na sestankih posameznih oddelkov:

Pavla Anžič — adrema,
Lenart Baloh — novinar,
Franc Belšak — oddelek ekspedita,
Ema Fister — naročninski oddelek,
Stane Fugina — novinar,
Edo Glavič — novinar,
Igor Gruden — novinar,
Milena Huber — naročninski oddelek,
Jože Hozjan — propagandni oddelek,
Marko Jereb — propagandni oddelek,
Lojze Jakopič — novinar,
Jože Keršmanc — novinar,
Mira Orehek — novinar,
Vera Penca — novinar,
Marjan Raztresen — novinar,
Marjan Remic — novinar,
Mimi Strle — naročninski oddelek,
Toni Tršar — novinar,
Bruna Volker — računovodstvo,
Andrej Vramovič — ekspedit.

Voli se 15 kandidatov.

V glavni upravi in Delavski enotnosti ne bodo volili svoje delavske svete, ker je pri njih celoten kolektiv delavski svet. Pozneje, hkrati kot drugi obratni delavski sveti, bodo izvolili predsednika DS in svojega upravnega odbora.

POGLABLJANJE SAMOUPRAVLJANJA

Osrednji delavski svet je sprejel sklep, da bodo neposredne volitve članov upravljanja samo v ekonomskih enotah, to je v obratih. Centralni delavski svet pa bo predstavljal skupščino delavskih svetov ekonomskih enot. Člane centralnega delavskega sveta bodo volili delavski sveti ekonomskih enot po sprejetem ključu iz svojih vrst.

Ta nov način je predvsem izraz poglobljanja samoupravljanja v našem kolektivu. Dosedanja praksa je pokazala, da lahko sposobno urejujejo vrsto stvari organi upravljanja v ekonomskih enotah, ki so v svojem dosedanjem delu pokazali visoko razgledanost, zavest in skrb za pravilne odnose in čim boljše gospodarjenje v celotnem podjetju. Zato bo nova oblika organov upravljanja omogočila delavskim svetom ekonomskih enot še večjo samostojnost in predstavljala pomembno težnjo v procesu vključevanja vse večjega števila proizvajalcev v neposredno upravljanje.

S tem smo uredili tudi nekatere odnose v podjetju, ki doslej niso bili povsem urejeni. Tako je n. pr. Delavska enotnost, čeprav predstavlja povsem samostojen obrat, bila vključena v samoupravljanje Ljubljanskega dnevnika, odnose v centralni upravi pa je urejal predvsem upravni odbor centralnega delavskega sveta. Po novem bosta tudi ta dva oddelka imela svoje organe samoupravljanja. Ker je število članov kolektiva v teh dveh enotah tako majhno, da lahko celoten kolektiv predstavlja organ samoupravljanja, sta se oba kolektiva odločila, da ne bosta volila svojih delavskih svetov, ampak le predstavnika kolektiva in upravnega odbora.

Predstavniki kolektiva bo moral predvsem skrbeti, da bo UO poročal o svojem delu kolektivu, da bodo na sestankih kolektiva sklepali o delu, gospodarjenju, odnosih itd. v ekonomski enoti, da bo kolektiv seznanjen s sklepi centralnega delavskega sveta in da bodo sklepe kolektiva ekonomske enote posredovali centralnemu delavskemu svetu, če gre za načelne sklepe, o katerih mora razpravljati centralni delavski svet.

Ta nov sistem nujno zahteva prilagoditev pravil tej večji stopnji samoupravljanja. V dosedanjih razpravah je bilo v načelu sicer že rečeno kaj spada v kompetenco centralnega delavskega sveta kot skupščine delavskih svetov ekonomskih enot in pa v kompetenco organov upravljanja v ekonomski enoti sami. Vendar pa bo potrebno čim širše sodelovanje vseh organov upravljanja, vseh družbenih činiteljev v podjetju in vseh članov kolektiva, da bodo nova pravila podjetja pomenila zakonitev dosedanjega stanja samoupravljanja v podjetju in ustvarjala pogoje za nadaljnje poglobljanje samoupravljanja ob istočasni skupni skrbi za celotno podjetje. S. V.

Še 20,2% članov potrebuje stanovanja

Stanovanja bomo gradili v Šiški — Potrebna 10% lastna udeležba — Tako organizirati varčevalno službo in sprejeti pravilnik o delitvi stanovanj

Bržčas ne bo za člane delovnega kolektiva nič novega, če povem, da smo prodali počitniški dom v Izoli. Za prodajo se je odločil centralni delavski svet (15 članov je glasovalo za prodajo, 6 proti) na osnovi ankete, ki smo jo izvedli med člani kolektiva. Izmed 498 izpolnjenih anket se je za prodajo izjavilo 349 anketirancev, proti prodaji jih je bilo 146, trem anketirancem je bilo vseeno kaj z domom napravimo, neizpolnjenih anket pa je bilo vrnjenih 96, to pa zaradi tega, ker ljudi ni bilo na delovnih mestih. Na osnovi izida ankete je bil osrednji delavski svet upravičen odločiti se za prodajo.

Počitniški dom je kupil Glavni odbor Zveze borcev, in sicer smo zanj dobili 51.338.000 dinarjev. Izkupiček, tako je sklenil osrednji delavski svet, se ves angažira za gradnjo stanovanj.

Vsi veste, da smo nedavno tega izpolnjevali anketo, da bi iz te zvedeli, koliko je v našem kolektivu še interesentov za stanovanja. Podatki ankete kažejo, da je med nami še 149 ljudi, ki bi potrebovali primerna stanovanja. Od teh jih želi 9 sobo, 23 garsonjero, 23 enosobno stanovanje, 68 dvosobno stanovanje in 18 trisobno stanovanje. Torej, potrebe so precej velike, saj predstavlja 149 interesentov kar 20,2% članov našega kolektiva.

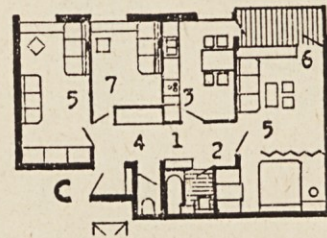
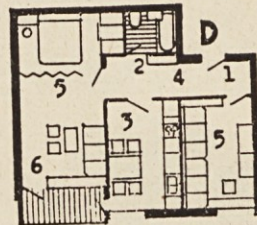
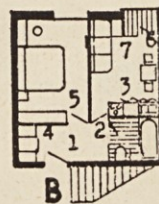
Glede na to, da je osrednji delavski svet računal, da je stanovanjsko vprašanje v našem kolektivu še razmeroma žgoče, je večkrat razpravljal o sredstvih za gradnjo stanovanj, o gradnji sami in v teku razgovorov se je marsikaj spremenilo. Že lani na primer smo konkurirali na natečaju, ki ga je razpisal Sklad za zidanje stanovanjskih hiš v občini Center. Na natečaju smo uspeli, vendar smo dobili le 32 milijonov posojila, ki bi komaj zadoščalo za pokritje komunalnega prispevka, ki bi morali plačati občini Center, kjer naj bi gradili stolpič, ki bi imel 50 sta-

novanjskih enot v vrednosti 160 milijonov dinarjev. Ker ni kazalo, da bomo imeli za gradnjo dovolj lastnih sredstev, se je bilo treba odločiti za prodajo počitniškega doma. V zadnjih mesecih lanskega leta pa so začeli prihajati še računi Zavoda za stanovanjsko in zadržno gradnjo, in sicer smo dobili računov za 49 milijonov, in to za že vseljena stanovanja. Računamo, da vseh teh milijonov ne bo treba plačati, saj se uprava podjetja trudi, da bi ceno znižala.

Uprava podjetja je iskala nove možnosti, kako bi najhitreje in najugodnejše prišli do stanovanj. In končno se je pokazala neka priložnost, in o tej naj bi danes nekoliko več spregovorili.

Na osnovi poročila, ki ga je dal o stanovanjski gradnji na osrednjem delavskem svetu direktor Vošnjak je ODS sklenil, da se opusti gradnja stolpiča v občini Center in da postopoma kupujemo stanovanja v občini Šiška. Sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO Šiška daje namreč ugodnejše pogoje za gradnjo: 50% kredita, stanovanja bi bila prej dograjena, kot če bi gradili stolpič in tudi komunalni prispevek je za polovico nižji ter je že vračunan v ceni stanovanja. Vendar pa je pri tem en pogoj, in sicer, da interesent za stanovanje vložiti do vselitve 10% vrednosti stanovanja. Pri nas pa je anketa pokazala, da je 83 interesentov pripravljenih vložiti 10% sredstev vrednosti stanovanja, 10 prosilcev pa je pripravljenih teh 10% vložiti takoj.

Naše podjetje se dogovarja s Skladom za zidanje stanovanjskih hiš ObLO Šiška za namensko vlaganje sredstev. S tem bomo imeli prednost pri natečaju, ki bo razpisan v začetku aprila. Čimveč sredstev bomo do takrat vložili, toliko bolj lahko upamo, da bomo na natečaju uspeli. Do podpisa kupnih pogodb nam bo sklad naložena sredstva obrestoval z 1%. Na natečaju nameravamo konkurirati za 40 stano-

Prostori: 1. predsoba, 2. kopalnica in WC, 3. kuhinja z jedilnim kotom, 4. garderoba, 5. spalnica, (kombinirana soba), 6. loggia, 7. kabinet.

Tloris B — eno in polsobno stanovanje 28,70 m² = 2,287.000 dinarjev.

Tloris C — dvo in pol sobno stanovanje 73,60 m² = 5,867.000 dinarjev

Tloris D — dvosobno stanovanje 56,10 kvadr. metrov = 4, 472.000 dinarjev.

vanjskih enot. Nekaj od njih jih bo vseljivih še letos konec leta, nekaj pa konec leta 1963. Po izidu natečaja se bo treba odločiti za velikost in tip stanovanjskih enot in pri tem bi bilo prav, da bi sodelovali tudi interesenti. Prav zaradi tega priobčujemo tloris in opis posameznih stanovanj.

V vseh teh stanovanjih bo kuhinja opremljena s ustreznimi visečimi in stojječimi elementi, štedilnikom, dvojnimi pomivalnim koritom in ventilirano omaro za shrambo živil. V predsobi bo omara za garderobo in čistila. Kopalnice imajo normalne kadi, umivalnik in WC, ki je pri dvojnopolsobnem stanovanju ločen. Tla in stene bodo prevlečene s posebno maso. V predsobah in kuhinjah bo polivinil, v sobah pa bo parket. Vsa stanovanja imajo zaščiten balkon (loggia), kot podaljšek dnevnega prostora za prebivanje na prostem ter za gojitev cvetja. Na njem naj bi ne sušili perila, ker je za to sušilnica pri pralnici. Za majhne kose perila pa bo v kopalnici posebno sušilno držalo.

Stanovanja bi gradili ob Celovski cesti, nekaj pa bi jih lahko dobili v Šentvidu, le-ta pa bodo vseljiva letos.

In kaj smo dolžni v zvezi s stanovanjsko gradnjo napraviti doma? Čimhitreje naj bi sprejeli pravilnik o delitvi stanovanj, za katerega je že pripravila osnutek stanovanjska komisija. Naša dolžnost je, da ga čimprej preberemo in damo nanj pripombe, da ga bo osrednji delavski svet čimprej potrdil. Potlej pa moramo takoj organizirati varčevalno službo, da bodo interesenti za stanovanja lahko začeli takoj varčevati.

V. P.

»STARA« IN »NOVA«

Grupni poverjeniki oziroma blagajničarji se pritožujejo, da se nekateri člani kolektiva branijo plačevati sindikalno članirano »po novem«. Tako plačujejo nekateri člani kolektiva članirano še vedno »po starem«, ta »po starem« pa pomeni, da plačujejo le po 30 ali 50 din mesečno, kakor da bi imeli dohodke med najnižjimi v republiki — od 7090 do 9000 din na mesec. Občinski sindikalni svet je od izvršnega odbora sindikalne podružnice že nekajkrat zahteval pojasnilo, zakaj prejema v našem kolektivu mnogi člani tako nizke osebne dohodke, ker je pač sklepal o višini osebnih dohodkov na osnovi vplačane članarine. Izvršni odbor sindikalne podružnice je primerjal dohodke zaposlenih v tiskarni, kjer je v nekaterih oddelkih sindikalna članarina na dnevnom redu, z vplačano članarino ter ugotovil, da plačujejo mnogi člani tega oddelka po lestvici, ki je veljala do leta 1955. Tako je v letošnjem januarju plačalo 135 članov kolektiva po 200 din članarine, 22 članov po 170 din, 48 članov po 140 din, 59 po 110, 73 po 80, kar 71 po 50 din ter 19 članov kolektiva po 30 din. Kakšna pa je lestvica za plačevanje članarine, ki velja že od leta 1956 dalje?

Zaposleni, ki imajo nad 25.000 din dohodkov, plačujejo 200 din članarine zaposleni z dohodki od 20 do 25.000 — 170 din, od 16 do 20.000 — 140 din, od 12.000 do 16.000 — 110 din, od 9 do 12.000 — 80 din, od 7 do 9000 — 50 din ter do 7000 din — 30 din. Če primerjamo to lestvico s pri nas vplačanimi članarinami, potem bi lahko sklepali, da prejema 19 ljudi le do 7000 din osebnih dohodkov na mesec, 71 zaposlenih do 9000 din, 73 zaposlenih do 12.000 din itd. — kar pa ni res, marveč ni v podjetju zaposlenega, ki bi prejemal manj kakor 15.000 din na mesec. To pa pomeni, da je treba vprašanje sindikalne članarine čimprej rešiti. Zdaj, ko objavljamo lestvico članarine, bo lahko sleherni član kolektiva vedel, v katero skupino sodi in bo zato dolžan, da plačuje članarino po lestvici, če hoče še ostati član sindikalne organizacije.

Pedagoško didaktični tečaj za inštruktorje zaključen

Center za izobraževanje grafičnih delavcev LRS v Ljubljani je priredil 3-mesečni pedagoško didaktični tečaj za inštruktorje učencev v podjetju. Iz naše tiskarne je obiskovalo tečaj več inštruktorjev, zaključni izpit pa so z uspehom opravili: Marjan Mlakar, Janez Korenčan, Jože Paradiž, Slavko Kelher, Srečko Mrak in Anton Porenta. Čestitamo!

ar

O našem sistemu delitve osebnega dohodka

Ko smo lani sprejemali pravilnika o delitvi čistega in osebnega dohodka, smo vnesli vanju precej elementov, ki so nujno potrebni za pravično in pravilno delitev osebnega dohodka. Med drugim so najvažnejši tile normativi:

- a) produktivnosti
- b) ekonomičnosti
- c) rentabilnosti,

razen teh normativov pa je pomemben tudi

d) normativ čistega dohodka na zaposlenega.

Do določenega zneska čistega dohodka velja delitev na osebne dohodke in sklade namreč po določenem razmerju (v našem primeru 76:24), če pa je dosežen večji čisti dohodek na zaposlenega, se presežek deli 50:50, s čimer je dosežena regresija pri osebnem dohodku in progresija za sklade podjetja.

Žal pa moramo ugotoviti, da se normativa pod a) in b) uporabljata v okviru obračunske enote, pod c) in d) pa v okviru cele ekonomske enote obrata tiskarne.

Manjka nam torej eden izmed treh bistvenih elementov pravične delitve osebnega dohodka, to je delitev osebnega dohodka glede na **učinek na delovnem mestu**.

Priznati moramo, da vsebuje sedanji sistem točkovanja še precej starega značaja tarifnih postavk, ker delavec vedno doseže ne glede na to, **kaj je delal in koliko je napravil**, njemu določeno število točk na uro. Vrednost njegov točk na mesec se seveda veča ali manjša, toda le glede na povprečni ekonomski uspeh vse enote. Individualni učinek torej »koristi« sicer vsej enoti, posamezniki pa niso pravično nagrajevani. Znani so namreč primeri, ko nek delavec komaj dosega delovne normative, drugi pa jih stalno presega nad 20 %, glede na njune točke pa sta nato nagrajevana oba enako po povprečni vrednosti.

Kaj je pri tem torej napačnega?

1. Klasificirati ne bi smeli torej delavca, marveč delo (vrste dela, delovne faze, operacije).

2. Preseganja delovnih norm ali normativov ne bi smeli ugotavljati samo za enoto, marveč za vsakega posameznega delavca.

Kaj pa mislimo s kvalifikacijo dela. Čisto preprosto to, da bi morale biti s točkami ocenjene težine del v posameznih enotah. Teh bi bilo seveda lahko različno število po posameznih enotah.

Naj to samo nakažem, in sicer s primerom ročne stavka:

1. 360 točk na uro:

Izdelava osnutkov za vse vrste tiskovin. Stavljenje besedila v orientalskih in klasičnih jeziki.

2. 340 točk na uro:

Stavljenje formul za vse vrste znanosti. Prirejanje ilustracijskih sestavkov dvo ali večbarvnih.

3. 320 točk na uro:

Lomljenje vseh reprezentančnih revij. Stavljenje dvo ali večbarvnih proskptov.

Tako bi se vrstilo vse do najmanj zahtevnega dela. V vsaki kategoriji pa bi bilo treba navesti seveda vse vrste (ne samo dveh). Čim več bi jih bilo, tem popolnejši bi bil za prakso spisek delovnih operacij v vsaki posamezni skupini z enako vrednostjo točk.

Ugotovitev **klasifikacije** del za vse poklice bi bilo seveda delo, ki bi zahtevalo precej truda, časa in strokovnosti. Opravljeno pa bi bilo lahko v relativno kratkem času, če bi ga zaupali nekaki centralni komisiji za izdelavo končnega predloga, za vsak posamezni poklic pa posebnim komisijam, v katerih bi morali biti sami dobri strokovnjaki.

V praksi pa bi ta sistem izvajali tako, da bi grupa za pripravo in organizacijo dela v sporazumu z enoto morala vsako delo ošifrirati po sprejetem spisku, delavec pa bi nato na svojem delovnem listku navedel najprej normirane ure, nato ure, ki jih je stvarno porabil za to ali ono delo, in končno skupno število doseženih točk po normiranih urah. Ob dobri organizaciji dela bi v praksi ne smelo priti do tega, da bi delavec delal v mesecu morda kar sedem vrst dela, marveč kvečjemu dve ali tri. Za vse klasificirano delo vsakega delavca bi se nato dosežene točke samo seštele, za neklasificirano delo pa bi iz njegovih doseženih ur in točk klasificiranega dela ugotovili povprečno število točk na uro in te ure obračunali po individualno doseženem povprečju točk. Vrednost točk pa se bo seveda menjala vsak mesec glede na ekonomski uspeh enote.

Ostane nam še **preseganje norm ali normativov**. Predvsem bi bilo treba tu opozoriti na to, da bi bilo treba spisek norm nenehno izpopolnjevati oziroma za čimveč del napraviti predkalkulacijo, kajti pri nenormiranem delu ne more biti nikakega presežka, marveč ga je mogoče ovrednotiti samo po stvarnih urah in njegovi klasifikaciji. Samo z individualno doseženim povprečjem točk na uro pa bodo ovrednotena dela, ki ne bodo klasificirana.

Preseganje norm ali normativov oziroma ustrezno število doseženih točk zaradi preseganja norm bi ugotavljali že na poročilu delavca, ker ne bi ugotavljali preseganja v odstotkih, marveč takoj v točkah. V ta namen bi bilo treba delovni listek preurediti morda takole:

Oddelek: RS

Ime delavca Datum

1	2	3	4		
			5	6	6
Štev. delov. naloga	Naročnik	Vrsta in vrednost dela	Norma ur	Stvarno ur	Skupaj točk
315	DOZ	III/320	7	6	2240
420	EMKA	II/340	5	4	1700
300	TOPS	I/360	6	6	2160
itd.			18		6100

Dosežene točke (rubr. 6) dobimo torej tako, da normo ure (rubr. 4) pomnožimo z vrednostjo vrste dela (rubr. 3). Mesečni seštevek pa so dosežene točke za klasificirano delo. Za ure neklasificiranega dela pa bi v našem primeru znašalo povprečje 338 točk na uro (6100 : 18). Da se delavec ne bi mučil z računanjem doseženih točk, bi natisnili ustrezno razpredelnico, s katero bi delavec samo odčital doseženo število točk za vsako delo. Vertikalno bi se vrstile vse vrednosti del v točkah, od največje do najmanjše, horizontalno pa porabljeni časi, od četrt ure do osmih ur (s četrtinami, polovicami in tričetrtinami pri vsaki uri).

S takim načinom dela bi tudi mi uvedli delitve doseženih sredstev za osebne dohodke glede na to, **kaj je delavec delal in koliko je napravil** na delovnem mestu. Tako bi se tudi izognili komisijem oče-

Odslej tri osnovne organizacije

Dne 14. februarja je bila letna konferenca osnovne organizacije ZK, ki šteje v našem podjetju okoli 100 članov. Konferenca je potrdila, da bo treba še povečati prizadevanje za nadaljnje poglobljanje delavskega samoupravljanja v podjetju, za nadaljnje izpopolnjevanje delitve osebnega dohodka po delu itd.

V skladu s prizadevanjem, da se delavsko upravljanje kar najbolj decentralizira kar najbolj približa delavcem, se je tudi organizacija ZK prilagodila razmeram v podjetju. Namesto ene organizacije smo dobili tri samostojne osnovne organizacije, in sicer v tiskarni, založbi in v časopisnem obratu (vključno uprava podjetja).

Decentralizacija naj omogoči, da se bo vsaka organizacija laže posvetila obravnavanju problemov na svojem območju in si zato v prihodnje lahko upravičeno obetamo živahnije, plodnejše politično delo v vsem podjetju.

V vodstva novih osnovnih organizacij so bili izvoljeni:

V tiskarni:

sekretar: Maks Brumen
člani sekretariata: Ivan Kogej, Bojan Kopitar, Mara Mesojedec in Vinko Japelj.

V založbi:

sekretar: Drago Gvozdanovič
člani sekretariata: Marjan Podgoršek, Ivan Skušek, Ivanka Hočevar in Marija Poglajen.

V časopisnem obratu:

sekretar: Janez Belič
člani sekretariata: Igor Gruden, Ivanka Bozovičar, Bojan Samarin in Dana Nučič.

njevanju človeka, ki je marsikdaj lahko neobjektivno.

Naj sedaj povzamem, kako si zamišljam izvedbo vse te predlagane akcije oziroma, kaj vse bi bilo potrebno napraviti za njeno izvedbo:

1. Delavski svet bi imenoval centralno komisijo za klasifikacijo del, v kateri naj bi bili strokovnjaki vseh poklicev.

2. Vse proizvodne enote bi izbrale strokovne komisije (največ treh članov) za klasifikacijo svojih del.

3. Ugotoviti bi bilo treba, za katere faze dela bi bilo moč takoj izpopolniti spisek norm, nato pa jih tudi izdelati.

4. Izvesti bi bilo treba vse tehnične priprave in navodila za nemoten prehod na novi sistem individualnega »zbiranja« doseženih točk.

5. Uvesti bi bilo treba izdelavo predkalkulacij za vsa dela, ki jih je le mogoče vnaprej normirati.

Takoj je treba poudariti, da bo za to delo potrebno precej časa. V veliko oporo pri klasifikaciji del nam bo lahko spisek delovnih operacij, ki so jih napravile pred leti komisije združenja ob izdelavi opisov delovnih mest.

Ne glede na to, da bomo pri tem delu naleteli na marsikako težavo ali problem, pa moramo priznati, da je že za 75 % proizvodnje normativna podlaga že napravljena. Z dobro voljo pa se lahko reši vsak, tudi na videz nerešljiv problem.

Vedeti namreč moramo, da imamo v novem gospodarskem sistemu tudi mi svojo veliko dolžnost, kajti: novi sistem nagrajevanja skuša na temelju načela dohodka ustvariti take pogoje, kjer naj bi prihajal individualni interes proizvajalca (Nadaljevanje na 10. str.)

Ali ne bi bilo prav, da pošljemo koga na šolanje v Zagreb?

Že večkrat sem mislil na to, zakaj kolektiv tiskarne nikogar ne pošlje na študij v Zagreb, kjer vzgajajo od februarja 1962 ne samo višji grafični tehnični kader, marveč tudi grafični inženirski kader z visoko strokovno izobrazbo. Mislim, da pri tem ne bi smeli poznati ovir, če hočemo iti s časom v korak.

Naj zato navedem, kakšen cilj ima vzgajanje naših kadrov na Višji grafični šoli v Zagrebu, ki traja odslej 2 leti.

Kandidata usposobi:

— da vodi organizacijo obrata in obratne enote;

— da nadzoruje in skrbi za delo, eksploatacijo in vzdrževanje proizvodnih strojev in naprav;

— da sodeluje v pripravi dela in da skrbi za uspešno realizacijo proizvodnih nalog, rokov, kvaliteto proizvodov in stroškov proizvodnje;

— da zna kontrolirati proizvodnjo, gotove izdelke in surovine;

— da zna kontrolirati in analizirati uspehe o delu, delovnih norm, normativov in proizvodnih stroškov;

Iz sobe številka 10 poročajo:

— POROČILI SO SE:

Vidic Fani, poročena Nikšić — 23. XII. 1961 (knjigotisk).

Boh Marjeta in Rep Jože sta se poročila — 3. II. 1962 (knjigovestnica).

Mrčun Vili se je poročil — 17. II. 1962 (meternica).

Trček Janez se je poročil — 17. II. 1962 (klišarna).

Kralj Ivan se je poročil — 3. II. 1962 (časopisna rotacija).

— RODILE SO:

Rep Marjeta je rodila sina Primožka, r. 23. II. 1962.

Radiković Marica je rodila sina.

Japelj Klara je rodila hčerko.

— NARAŠČAJ SO DOBILI:

Hribar Jože — sina Igorja, r. 13. I. 1962.

Zulj Srečko — hčerko Marijo, r. 17. I. 1962.

Jurišaga Josip — hčerko Nado, r. 3. XII. 1961.

— V POKOJ JE ODŠLA 31. XII. 1961:

Stanovnik Štefka — knjigovestka delavka. V našem podjetju je bila zaposlena 31 let. Želimo ji, da bi preživela še vrsto let v zdravju in zadovoljstvu.

— IZ SOBE ŠTEV. 23. POROČAJO:

Ozvald Marjanu, lektorju pri CZ, se je rodil sin Matjaž — 4. XII. 1961.

— IZ SOBE 48 POROČAJO

Prišli so:

Dušan Kralj, Dušan Željeznov, Lojze Jakopič, Saša Jarc.

Poročila sta se (ob novem letu) Vinko Blatnik in Alenka Lokar, zdaj Blatnik. Iskreno čestitamo!

Novinar Edo Glavič je za dva in pol meseca odšel v Ameriko na obisk k svoji sestri v Cleveland.

8. marec smo prav lepo praznovali. Z nami so praznovali ženski praznik tudi naši tovariši iz službe.

— da opravi tudi druge organizacijske in tehnične funkcije in službe, ki mu jih kolektiv zaupa v določeni situaciji;

— skratka, da uspešno sodeluje v opravljanju proizvodnih in drugih nalog, pri tem pa maksimalno izkoristi organizacijske, ekonomske in tehnične možnosti.

Grafični inženirski kader pa se na Visoki grafični šoli v Zagrebu prav tako 2 leti usposablja:

— da izvaja in po sodobnih metodah izpopolnjuje organizacijska dela ter proizvodne in tehnične delovne postopke;

— da sprenlja, raziskuje in izumlja nove delovne postopke in sredstva ter da uvaja nove delovne metode;

— da raziskuje in ugotavlja tehnične in tehnološke norme v proizvodnih postopkih.

— da organizira in nadzoruje delovne priprave;

— da organizira in nadzoruje tehnično službo kontrole in preizkušanja surovin, polproizvodov in izgotovljenih proizvodov;

— da študira postopke in delovne gibe ter sodeluje v izobraževanju kadrov;

— da opravi tudi druge funkcije in naloge, za katere je potrebna visoka strokovna izobrazba;

— skratka, da aktivno sodeluje v razvijanju družbenih, ekonomskih, tehničnih in proizvodnih zmogljivosti v podjetju ter da z znanstvenim ustvarjanjem dela za napredek grafične industrije.

Načrt in program pouka je maksimalno prilagojen študijskim ciljem, študij pa je mogoč na naslednjih kolegijih:

1. likovno grafična in tipografska skupina predmetov
2. kemijsko-tehnološka skupina predmetov
3. strojniška in elektrotehnična skupina predmetov
4. tehnološko-grafična tiskarska in dogotavljalna skupina predmetov
5. ekonomska in organizacijska skupina predmetov
6. skupina pomožnih, splošnih in tehničnih predmetov.

Mislim, da lahko trdim, da takega izobraževanja, najsi bo na ravni višje ali visoke šole, kot je v Zagrebu, žal, v Ljubljani ne moremo doseči. Zato bo nujno treba slej ko prej določiti primerno število kandidatov iz našega kolektiva za študij v Zagrebu. Bojim se namreč, da naše dosedanje, sicer lepe tradicije, kmalu ne bodo kos sodobnemu vodenju in organiziranju tako velikega grafičnega kolektiva, kot je naš.

Samo za informacijo in v razmišljanje naj navedem število študentov po vpisu tretje generacije na Višji grafični šoli v Zagrebu.

Vseh študentov je 105, od tega iz Hrvaške 52, iz Srbije 28, iz Bosne in Hercegovine 12, iz Slovenije 6, iz Makedonije 3, iz Črne gore 2, iz Kenije (Afrika) 2.

Vsekakor se mi zdi potrebno poudariti, da ni prav, ker iz našega kolektiva ni nikogar. Mislim, da mi gornje številke to pritrjujejo. Zato se ne smemo pustiti več uspavati na starih tradicijah, sicer nas bo čas prehitel. Študija v Zagrebu zato ne gre več podcenjevati. Ozmimo se samo malo okoli sebe in priznajmo, da ima slovenski grafični kader zelo malo možnosti za izobraževanje nasploh, predvsem pa na višji ravni.

Maks Blejec

Knjižne novosti Cankarjeve založbe

I. V. Lenin: KDO SO PRIJATELJI LJUDSTVA — ponatis — prevedel: Stukelj Ciril — 64 strani, format: 14 × 20, broširano 170 din.

F. Sušnik, A. Martinčič: POZNATE STRUPENE RASTLINE (poljudnoznanstvena) — oprema: Pavel Smrke, zbirka »PLANET« — 274 strani, format: 12 × 19, broširano 650 din, polplatno 800 din.

Božidar Debenjak: POTA RAZVOJA — oprema: Boris Faganel, poljudnoznanstvena zbirka »PLANET« — 216 strani, format: 12 × 19, broširano 750 din, polplatno 900 din.

Edvard Kardelj: SOCIALISTIČNA DEMOKRACIJA V JUGOSLOVANSKI PRAKSI — 136 strani, format: 12 × 17, broširano 250 din.

Bertrand Russell: PAMET IN ATOMSKA VOJNA — prevedel Vladimir Naglič, oprema: Jože Koprivec — 84 strani, format: 11,5 × 18, broširano 350 din.

Adam Schaff: MARKSISTIČNA TEORIJA RESNICE — prevedel F. Jerman, oprema: Mira Rojec — 263 strani, format: 10 × 18, broširano 600 din.

M. Borko, Z. Petkovšek, B. Kilar: ZEMLJA IN VESOLJE — oprema: Ernest Krnajič — 390 strani, format: 12 × 19, broširano 1000 din.

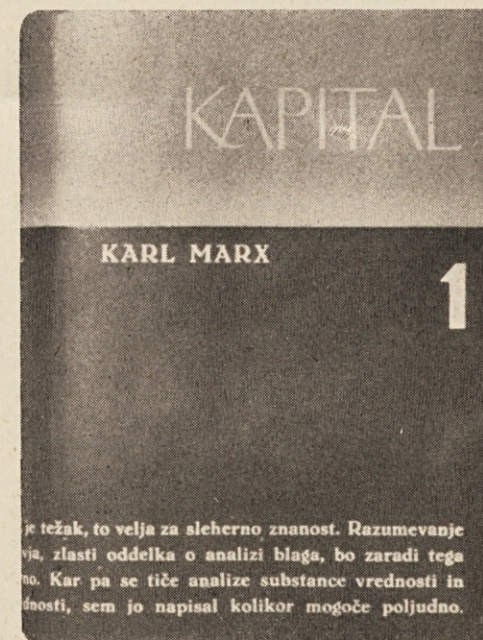
Oton Zupančič: O DOMOVINA (izdano v počastitev dvajsetletnice ljudske revolucije) — izbral in uredil: Dušan Pirjevec, oprema: Marko Zupančič — 100 strani, format: 18,3 × 11, celoplatno 700 din.

Louis Guilloux: ČRNA KRI — prevedel: Jože Udovič, oprema: Grega Košak, 546 strani, format: 12 × 19, polplatno 2400 din, celoplatno 2600 din, polusnje 2800 din.

Leonhard Frank: KVARTET — prevedel: Mile Klopčič, oprema: Jože Koprivec — 240 strani, format: 11 × 18,3, celoplatno 1300 din.

Jean Giraudoux: TRI DRAME (Amfitrion 38, Trojanske vojske ne bo, Za Lukrecijo) — prevedli: Radojka Vrančič, Jože Udovič in Jože Javoršek, oprema: France Kokalj — 288 strani, format: 11 × 18,3, celoplatno 1400 dinarjev.

Mika Waltari: TURMS NESMRTNI — prevedel: Janko Moder, oprema: Nadja Furlan — 668 strani, format: 13 × 20, polplatno 2550 din, celoplatno 2750 din.

Še ta mesec bo na našem knjižnem trgu — prvič v slovensčini — najpomembnejše Marxovo delo — Kapital. Knjigo je izdala Cankarjeva založba.

Tečaj za delavce, ki se priučujejo

V začetku februarja je Center za izobraževanje grafičnih delavcev LRS v Ljubljani organiziral tečaj za priučene delavce. Iz našega podjetja naj bi se tega tečaja udeleževalo 22 tovarišev, ki se priučujejo v tiskarni. Tečaj bo trajal približno tri mesece, predavanja so trikrat tedensko na Učiteljišču v Ljubljani. Na tečaju poučujejo slovensčino, matematiko, risanje — tehnologijo.

v. o.

NESREČE NISO NEIZOGIBNE

Človek bi mislil, da je za hujšo poškodbo potrebna velika pomanjkljivost varnostnih naprav oziroma stalno urejeno delovno mesto. Vendar praksa kaže, da navadno zelo neznatni vzroki povzročajo hude posledice. Tam, kjer je nevarnost večja za poškodbo, je večkrat tudi bolj vidna in ji že zato posvečamo več pozornosti, majhne nevarnosti pa radi spregledamo in nanje celo pozabimo.

Tak primer se je pred kratkim pripetil v knjigostrojnici na stroju »Heidelberg«. Strojnik je pripravljaval neko delo za tisk. Pomožni delavki je naročil, naj se odstrani od stroja, dokler ne bo priprava končana. Strojnik je pri pripravi stroj poganjil in ustavljal. Delavka pa se je stroju neopazno približala in začela čistiti. Na to pa ni opozorila strojnika.

Pri ponovnem pogonu je izlagalni aparat zagrabil delavkino roko in je le strojnikova prisebnost in brezhibnost zavore pri stroju odločila, da ni prišlo do hude nesreče. Delavki je sicer stroj poškodoval roko, vendar ni hujših posledic. Odpeljali so jo na Nezgodni oddelek bolnišnice.

Če se vprašamo, kdo je temu kriv, bomo na to odgovorili: strojnik in delno tam zaposlena pomožna delavka. Zakaj? Dolžnost strojnika bi bila, da se vedno pred pogonom stroja prepriča, če ni pri tem ogrožena pomožna delavka ali kdo drugi. Dolžnost delavke pa bi bila, da bi opozorila strojnika, da čisti stroj.

Gornji primer sem opisal, ker je bilo v knjigostrojnici že več popolnoma enakih primerov, ki so se srečno končali brez hujših posledic.

V LETU 1961 SO SE PONESREČILI SLEDEČI TOVARIŠI IN TOVARIŠICE:

Lah Janez — rotacijski strojnik
Kosec Janez — brusac knjigoveških nožev
Zarič Voje — pom. delavec v ofset tisku
Kosi Anton — pom. delavec v mehanični delavnici
Zemljak Milan — pom. delavec v skladišču
Krhin Marija — pom. delavka v knjigoveznici
Velikonja Cveto — pom. delavec v ofset tisku
Djodjevič Zoran — pom. delavec v skladišču — 2-krat
Skofic Drago — strojnik v knjigotisku
Petras Ivan — ključavničar v mehanični delavnici
Vidrih Marjan — vajenec v knjigotisku
Trampuž Marjan — strojni stavec
Bručan Vladimir — vajenec v bakrojedkalcnici
Hrovat Karel — pom. delavec v vlivalnici svinca
Mihajlovič Antonija — knjigoveška delavka
Pezdir Filip — vlivalec valjev
Košak Olga — knjigoveška delavka
Vodopivec Bogomir — knjigovez
Hribar Jože — kemigraf v klišarni
Muc Vladimir — vajenec v bakrostrojnici

V LETU 1961 SO SE PONESREČILI NA POTI NA DELO IN Z DELA:

Petač Karel — pom. delavec v knjigotisku
Hribar Jože — kemigraf
Kerpič Ivanka — knjigoveška delavka
Strgar Nežka — snažilka
Breskvar Franc — pom. delavec v bakrotisku
Vidmar Mato — ročni stavec
Begič Hasan — pom. delavec v klišarni
Ceglar Antonija — vlagalka
Kobal Ernest — vajenec tiskar
Zrimšek Stane — pom. delavec v ročni stavnici
Muravec Marija — vlagalka v knjigotisku

PONESREČENCI PRI DELU PRIPOVEDUJEJO:

LAH JANEZ — ROTACIJSKI STROJNIK:

Ko sem tiskal na rotacijskem stroju, se mi je pri transportnem traku zataknil časopis. Da bi preprečil zastoj, sem hotel poravnati časopis. Stopil sem na stopnico pri stroju in od strani popravljal napako. Pri tem mi je na stopnici spodrsnilo, veriga transportnega traku pa me je zagrabila za roko in mi jo poškodovala. Od dela sem bil odsoten 20 dni.

KOSEC JANEZ — BRUSILEC KNJIGOVESKIH NOŽEV:

Sel sem po stopnicah v podzemne prostore v industrijski stavbi. Bila je popolna tema, ker trenutno ni bilo električnega toka. Držal sem se zidu, ki je bil na levi strani stopnišča. Pri zadnjem zavoju stopnic je bila na levi strani odprtina, skozi katero sem padel na betonska tla v globino 2 m. Odpeljali so me v bolnico. Dobil sem pretres možganov. Odsoten od dela sem bil zaradi nezgode 1 mesec in pol.

KOSI ANTON — POM. DELAVEC V MEHANIČNI DELAVNICI:

Brusil sem kos železa na brusilnem stroju. Podstavek pri brusilnem stroju je bil obrabljen in oddaljen za 1 cm od brusilne plošče. Železo, katero sem brusil, je prišlo v obrabljeni del podstavka in brusno ploščo. V tem trenutku se je brusilna plošča razletela na 3 večje kose. Ščitnik na brusni plošči me je obvaroval težje nezgode, ker se je brusni kamen razletel ob ščitniku. Dobil sem poškodbo na roki. Bil sem 14 dni odsoten od dela zaradi nezgode.

ZARIČ VOJE — POM. DELAVEC V OFSET STROJNICI:

Pri tiskanju na ofsetnem stroju Planeta sem bil pri papirju, ki prihaja iz stroja. Opazil sem, da je prišla iz stroja zmečkana pola, katero sem

hotel vzeti iz stroja. Pri tem me je izlagalna naprava prišla za zapestje roke in mi jo ob zaščitni napravi zlomila. Vedel sem, da je v bližini izlagalne naprave gumb za avtomatično ustavljanje stroja. Tudi strojnik me je na to opozoril. Zaradi te nezgode sem bil 38 delovnih dni 14 dni odsoten od dela.

KRHIN MARIJA — KNJIGOVEŠKA DELAVKA:

Delala sem na stiskalnem stroju za okrogljenje hrbtov. Ko sem z desnico vlagala knjigo v stroj, sem imela prst predaleč v stroju in mi je pri tem bat stroja poškodoval prst. Zaradi tega sem bila odsotna od dela 1 teden.

Se in še bi lahko brali izjave naših ponesrečencev. Zavedati se moramo, da v boju proti nesrečam ne moremo doseči boljših rezultatov, če pri tem ne bo sodeloval ves kolektiv, predvsem pa odgovorni ljudje v obratih oziroma v ekonomskih enotah.

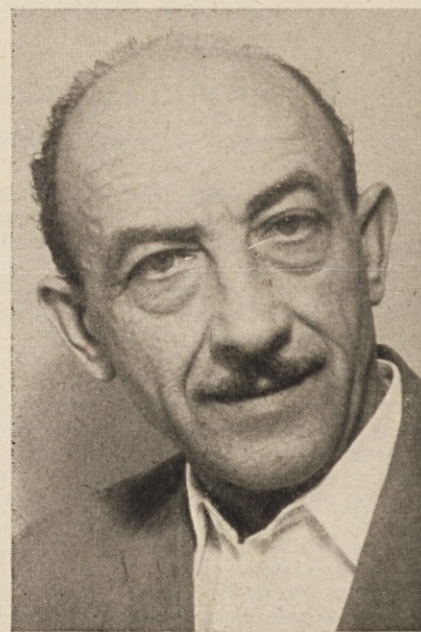
Pri naših ponesrečencih so se nesreče dogajale v večini primerih zaradi nezadostne pazljivosti.

V letu 1960 smo imeli 17 nezgod
V letu 1961 smo imeli 21 nezgod
V letu 1960 smo izgubili zaradi obratnih nezgod 362 dni
V letu 1961 smo izgubili zaradi obratnih nezgod 207 dni.

(Nadaljevanje na 8. str.)

Umrla sta

V času od izida druge številke do današnje je smrt iztrgala iz naših vrst dva zaslužna, požrtvovalna sodelavca in dobra tovariša. Dne 18. januarja smo spremili k zadnjemu počitku Marjana Skalarja iz tiskarne, dne 20. februarja pa upravnika Ljubljanskega dnevnika Ludvika Perdana.

Dne 18. januarja smo spremili na zadnji poti tovariša Marjana SKALARJA. V našem podjetju je bil zaposlen od 15. 8. 1940 kot visoko kvalificiran knjigotiskar. Rojen je bil 15. avgusta 1909 v Ljubljani. V kolektivu je bil znan kot dober, delaven tovariš. S svojim strokovnim znanjem in odnosom do dela je bil vzgled mlajšim tovarišem. Bil je član prvega delavskega sveta in pravnega odbora ter bil vsa ta leta aktiven član organov delavskega samoupravljanja. Posebej se je še posvetil službi požarnovarnostne zaščite. Kot vodja gasilske ekipe je bil znan celotnemu kolektivu, saj je bila vsa organizacija te ekipe, kakor izvežbanje njenih članov uspeh njegove samoiniciative in njegovih izkušenj.

Kot dobrega delovnega tovariša in sposobnega strokovnjaka ga bo kolektiv vedno pogrešal.

Ludvik Perdan se je rodil dne 2. 8. 1909 v Ljubljani. Izučil se je za trgovca, vendar v tej panogi ni dolgo delal. Kot mnogim drugim je tudi njemu spremenil prvotno začrtano življenjsko pot narodnoosvobodilni boj, v katerem je v okupirani Ljubljani tudi sam sodeloval. Po osvoboditvi se je najprej posvetil bančni službi, 1954. leta pa je prišel k Ljubljanskemu dnevniku. Tu ga je čakalo mnogo napornega dela. Ludvik Perdan se ga ni ustrašil. Neumorno je delal vsa leta, dokler ga ni srta huda bolezen, katere kali si je najbrž nakopal že v zloglasnih nemških taboriščih, kjer je bil dobrih 15 mesecev pred osvoboditvijo interniran zaradi sodelovanja z OF.

Ludvika Perdana ni več med nami. Ostal pa je svetel spomin nanj, spomin na požrtvovalnega, neutrudnega delavca in dobrega, splošno priljubljenega tovariša.

Februarja je inozemski oddelek Cankarjeve založbe priredil v knjigarni, Kopitarjeva 2, razstavo lužiškosrbske knjige. Razstava je vzbudila precej pozornosti v naši kulturni javnosti. Podobne razstave publikacij raznih področij bo CZ tudi v bodoče prirejala; naslednja bo posvečena umetniški reprodukciji.

Ugotovimo pristojnosti tiskarniških obračunskih enot

Po veljavnih predpisih bo treba razen pravilnikov o delitvi čistega in osebnega dohodka čimprej sestaviti v duhu načel novega gospodarskega sistema tudi pravila o organizaciji in poslovanju ter samoupravljanju v podjetju, posebej pa tudi za našo največjo ekonomsko enoto tiskarno.

Ne mislim opisovati vsebine teh pravil, ker je to stvar določenega sektorja. Opozoril bi rad samo na pristojnosti zbora tiskarniških obračunskih enot glede na potrebno decentralizacijo samoupravljanja.

Ceprav je tiskarna v sklopu ČZP »Ljudska pravica« ekonomska enota, bi bilo treba določene pristojnosti prepustiti obračunskim tiskarniškim enotam.

Med te bi mogoče sodilo:

1. Sprejemanje proizvodnega plana svoje enote in spremljanje njegove realizacije.

2. Sprejemanje predračuna stroškov stroškovnih enot svoje obračunske enote.

3. Ugotavljanje, v katerih primerih je osebni dohodek obračunske enote zmanjšan brez krivde članov njihove obračunske enote in kdaj lahko vložijo zahtevek upravnemu odboru za nadomestilo od drugih obračunskih enot.

4. Odločanje o zmanjševanju osebnih dohodkov tistih delavcev, ki so zaradi malomarnega dela in nepazljivosti zmanjšali proizvodni uspeh obračunske enote.

5. Odločanje o oprostitvi zahtevka za nadomestilo škode (v celoti ali delno) posameznemu delavcu, če ugotovi, da škoda ni napravljena namerno. (Znesek, za katerega je delavec oproščen, gre v breme tiste obračunske enote, v kateri delavec dela.)

6. Predlaganje izboljšav proizvodnega procesa.

7. Odobranje izrednih plačanih dopustov članom svoje obračunske enote v okviru določil pravilnika o delovnih razmerjih.

8. Preučevanje poročila o poslovanju svoje obračunske enote, razpravljanje o doseženih finančnih rezultatih.

9. Skrb za pravilno poslovanje, boljše organizacijo dela, za večanje ekonomičnosti in produktivnosti dela v svoji obračunski enoti.

10. Razpravljanje o raznih aktualnih vprašanjih, o katerih bo odločal delavski svet, kot n. pr. pravila podjetja, pravilnik o delitvi čistega dohodka in osebnih dohodkov, o uporabi sredstev sklada, s katerimi ekonomska enota tiskarna samostojno razpolaga, o zaključnem računu i. p.

11. Skrb za higiensko tehnično varstvo delavcev in za izboljšanje delovnih pogojev v svoji obračunski enoti.

Prav gotovo teh 11 točk še ni vse. Ob temeljitem razpravljanju bi gotovo našli še kako. Navedel sem jih samo za začetno razpravo, ki jo bo treba čimprej začeti. Ugotovitev določenih pristojnosti vsakega posameznega organa samoupravljanja bo namreč mnogo koristila razvoju podjetja in ustregla načelom gospodarjenja v novem gospodarskem sistemu.

Maks Blejčec

NIMAMO PRISPEVKOV ZA RUBRIKE (!):

Za nonpareille smeha

**Rezervirano
za Delavski klub**

Šport in razvedrilo

Iz založbe

Izobraževanje knjigotrškega kadra

Kupec v socialistični družbi ne stremi samo za nakupom materialnih dobrin, ampak si prizadeva doseči tudi čimvečje znanje tako na področju družbeno političnih ved, kakor na področju našega gospodarstva, rad pa seveda seže tudi po leposlovju. Zato je razumljivo, da je pri nakupu raznih knjig vedno bolj zahteven ter želi biti čimbolj kulturno postrežen. Naši prodajalci morajo biti torej stalno na tekočem z razvojem dogodkov pri nas in na tujem. Zaradi tega se je že dalj časa kazala potreba po strokovni izobrazbi trgovskega kadra v naših knjigarnah in papirnicah.

Na pobudo vseh treh založniških podjetij, t. j. EMKA, DZS in CZ je Delavska univerza »Boris Kidrič« organizirala trimesečni knjigotrški tečaj od 1. februarja do 30. aprila. Zaradi velikega števila udeležencev potekata vzporedno dva tečaja, in sicer trikrat tedensko od 7 do 9.30 dopoldne.

Program tečaja obsega slovstveno zgodovino, nastanek knjige, založništvo, trgovske uzance, osnovne pripomočke za delo v knjigarni, bibliografijo.

Iz naše knjigotrške dejavnosti poseča tečaj 12 udeležencev, in sicer iz naslednjih poslovalnic:

Kopitarjeva	– Nežka Gostinčar
	– Metka Subašič
Wolfova	– Nada Armič
Titova	– Marija Ziherl
	– Irena Mahnič
	– Oblak Jelka
	– Marija Štern
Moste	– Marija Košir
Šentvid	– Jožica Bohinc
inoz. knjiga	– Štefka Lepoša
iz odd. public.	– Drago Gvozdanovič
iz knjiž. odd.	– Rozka Kotar

Po enomesečnem tečaju je Delavska univerza izvedla med udeleženci anketo, ki je pokazala, da so tečajniki zadovoljni tako s snovjo kot s predavatelji. Skoraj vsi čutijo enako potrebo po čim širšem poznavanju svetovnega slovstva, založniške dejavnosti in organizacije knjižnega trga.

Ob zaključku tečaja bodo izpiti. Za uspešno opravljen tečaj prejmejo udeleženci spričevala.

M. V

(Nadaljevanje s 7. str.)

Pogostnost nesreč (samo obratnih) na 100 zaposlenih:

V letu 1960 – 4 %

V letu 1961 – 4,7 %

V letu 1960 smo imeli na poti na delo in z dela 5 nezgod.

V letu 1961 smo imeli na poti na delo in z dela 13 nezgod.

V letu 1960 smo zaradi nezgod na poti na delo in z dela izgubili 35 delovnih dni.

V letu 1961 smo zaradi nezgod na poti na delo in z dela izgubili 131 delovnih dni.

Iz navedenega vidimo, da se je borbi proti nesrečam pri delu priključil še problem preprečevanja nesreč izven dela. Do sedaj smo bolj ali manj obravnavali samo nesreče pri delu, pred nami pa je nova naloga, preprečiti tudi število nesreč izven dela. Le-te močno naraščajo, medtem ko smo naraščanje nesreč pri delu vendar omejili.

STANE GLAVAC

Pred ustanovitvijo blagajne medsebojne pomoči

Spričo številnih še nerešenih stanovanjskih problemov smo v podjetju razmišljali o raznih oblikah zbiranja denarnih sredstev, tako sredstev posameznih članov kolektiva, ki bi bila konkretno namenjena izgradnji stanovanj ter sredstev, ki bi se v ta namen stekala kot prispevki članov blagajne medsebojne pomoči. V anketi o graditvi in potrebah stanovanj je bilo med drugim tudi vprašanje, ali naj v podjetju ustanovimo blagajno medsebojne samopomoči, v katero bi se stekala sredstva v znesku 1% mesečnih prejemkov posameznega člana blagajne. Omenjena sredstva bi v naslednjih treh letih uporabili za gradnjo stanovanj, v prihodnjih letih pa tudi za druge potrebe članov kolektiva. Na to vprašanje je od 410 anketirancev odgovorilo pritrdilno 220 članov kolektiva, kar kaže da bi v našem podjetju bilo potrebno ustanoviti blagajno. To dolžnost bo prevzela sindikalna organizacija, v našem listu pa bomo člani kolektiva seznanili s predlogom pravilnika blagajne, v katerem so jasno razvidni njen namen in cilji.

Predlog za pravilnik blagajne medsebojne pomoči pri sindikalni podružnici ČZP LP

I. Namen in naziv blagajne

1. člen

Blagajna medsebojne pomoči (BMP v nadaljnjem tekstu) je prostovoljna organizacija članov kolektiva ČZP LP.

Namen blagajne je, nuditi svojim članom materialno pomoč s posojili in podporami.

2. člen

Blagajna ima naslednji naziv: BMP (blagajna medsebojne pomoči) pri sindikalni podružnici ČZP LP.

Blagajna ima tudi svojo štampiljko z navedenim naslovom.

II. Članstvo blagajne

3. člen

Članstvo blagajne se pridobi s pristopno izjavo in vplačilom vpisnine 100 din. Po sklepu občnega zbora se izdajo članom izkaznice o članstvu oziroma se uvede pregled vlog pri vodstvu blagajne, kjer je možen stalni pregled stanja posojilnih vlog oziroma poslovanja BMP nasploh.

Uslužbenec, ki pride oziroma je premeščen v ČZP LP in je bil na prejšnjem delovnem mestu že član BMP in prenaša obstoječe vloge v BMP pri ČZP LP ne plača vpisnine.

4. člen

Član blagajne ima pravico:

- da prejema posojila
- da dobi podporo brez vračanja
- da se udeležuje sestankov
- da voli in da je voljen v organe BMP, ki so v naslednjem tekstu navedeni.

5. člen

Član blagajne je dolžan:

- da pravočasno plačuje članske vloge
- da v določenih rokih vrača posojilo
- da dela za krepitev in dvig BMP.

6. člen

Če član ne plačuje redno svojih mesečnih vlog, odloča o nadaljnjem članstvu upravni odbor BMP.

Proti odločbi o izključitvi ima izključeni član pravico pritožbe v roku 15 dni na sindikalni odbor obrata, ki poda svoje mišljenje in o izključitvi dokončno odloča.

7. člen

Članstvo blagajne preneha:

- z izstopom na podlagi pismene izjave člana
- z odhodom iz ČZP LP
- z izključitvijo
- s smrtjo člana
- z ukinitvijo BMP.

8. člen

Član, kateremu je prenehalo članstvo ima pravico do povračila mesečnih vlog. Ob izplačilu se odbije morebitni dolg od najetega posojila, ne glede na njegovo zapadlost.

Članska vloga, ki jo član v enem letu po prenehanju članstva ne dvigne, zapade v korist BMP.

9. člen

Ako član blagajne umre, se njegova članska vloga izplača najbližnjemu sorodniku ali osebi, kateri je zapustil vlogo s pismeno izjavo. Ako ni naslednika ali izjave, zapade vloga v korist BMP.

Za izplačilo vloge v takih primerih mora skrbeti vodstvo BMP.

III. Vrste posojila in podpore

10. člen

Posojila so kratkoročna in sicer:

- vračljiva v 1 obroku
- vračljiva v več obrokih.

Posojilo se mora vrniti v obrokih, dati članu, ki je najmanj 6 (šest) mesecev član BMP in je vplačal 6 mesečnih vlog oz. članu, ki ima vplačanih najmanj 2000 dinarjev. Ako presega posojilo vplačane vloge člana, ki najema posojilo, mora jamčiti za posojilo 20.000 dinarjev 1 porok, za posojilo nad 20.000 dinarjev pa dva poroka. Porok mora biti vsaka kreditno sposobna oseba, zaželeno pa je, da jamčijo zlasti člani BMP ali vsaj člani sindikalne podružnice. O odobritvi posojila, ki se vrača v več obrokih sklepa UO BMP ozir. predsednik in dva člana odbora. Posojilo v več obrokih se sme dati do višine, ki je možna glede na razpoložljiva sredstva, o čemer sklepa UO BMP.

Posojilo se mora vrniti v obrokih, določenih ob odobritvi posojila. Dokler posojilo ni v celoti vrnjeno, član ne more dobiti novega posojila.

V izjemnih primerih lahko UP BMP podaljša dobo odplačila in poviša posojilo do prvotnega zneska.

Član, ki najema posojilo navedeno v tem členu, mora dati istočasno tudi pristanek na odtegotvanje obrokov od mesečnih prejemkov.

11. člen

Posojilo, vračljivo v enem obroku, sme znašati največ $\frac{1}{3}$ mesečnih prejemkov prosilca in se mora vrniti takoj v celoti pri prejemu naslednje mesečne plače.

Posojilo se izdaja z odobritvijo predsednika ali njegovega namestnika.

Posojilo se izdaja članu ne glede na trajanje članstva v blagajni, proti pristanku odtegljaja v mesečnih obrokih (celotnega posojila).

12. člen

Od sredstev blagajne se sme za posojilo v enem obroku mesečno porabiti $\frac{1}{3}$ sredstev, za posojilo v več obrokih pa $\frac{2}{3}$ vseh sredstev. Blagajna mora imeti stalno rezervo, tako da lahko nudi pomoč članom s posojilom v nujnih primerih in ob vsakem času.

13. člen

Posojilo se daje brez obresti, za kritje manipulativnih stroškov pa se plača:

- pri odplačilu posojila v enem obroku 100 din

b) pri odplačilu posojila v več obrokih za vsak vrnjeni zaporedni mesečni obrok 50 din.

Če se odplačilo obroka podaljša, se plača kot da se je posojilo odplačevalo v rednih mesečnih obrokih.

Če se pa doba odplačila zmanjša (obroki), se plačajo manipulativni stroški samo od stvarno vrnjenih obrokov.

14. člen

Zapadli dolžni zneski posojila, kakor tudi članske vloge se morajo odtegniti od službenih prejemkov ob izplačilu.

15. člen

V izjemnih primerih sme uprava blagajne na predlog sindikalne podružnice ČZP LP podeliti podporo, ki je ni treba vrniti. Podpora se sme podeliti samo onim članom, ki so že najmanj 1 leto člani BMP.

Podpora se izplačuje samo v breme obresti na vlogo pri banki in v breme eventualnih dotacij.

IV. Sredstva blagajne vzajemne pomoči

16. člen

Materialna sredstva BMP obstajajo iz:

- vpisnine
- obveznih in neobveznih članskih vlog
- dotacij sindikalne organizacije
- obresti hranilnih vlog in manipulacijskih dohodkov
- daril, prispevkov in podobno
- zapadlih članskih vlog. oz. deležev.

17. člen

Obvezna članska vloga se plačuje vsak mesec in znaša 1% mesečnih prejemkov, dokler ne doseže zneska 30.000 din. Ko pa član z vplačanimi vlogami doseže ta znesek, lahko z vplačevanjem preneha, razen če vplačuje neobvezno še naprej.

18. člen

Denarna sredstva se vlagajo na hranilno knjižico pri ČZP LP.

BMP sme imeti v svoji ročni blagajni največ do 10.000 din.

19. člen

Za kritje upravnih stroškov BMP se uporablja zlasti vplačilo na manipulativne stroške od obrokov posojil.

20. člen

Pri BMP lahko obstaja (ni pa obvezno in se čl. 20 lahko tudi črta) obsmrtna podpora, pri kateri sodelujejo vsi člani blagajne. Višino prispevka, ki naj ga vplača vsak član ob smrtnem primeru enega od članov, določi vsakoletni občni zbor BMP. Posmrtninska podpora se izplača takoj ob primeru smrti, člani pa so dolžni vplačati isto najkasneje ob prvem prejemu mesečnih dohodkov. Podpora se izplača najbližnjemu sorodniku ali osebi, ki je pismeno pooblaščen pa dvig te podpore.

V. Organi blagajne

Organi BMP so:

- občni zbor članov BMP
- upravni odbor BMP
- nadzorni odbor BMP

22. člen

Redni občni zbor skliče UO blagajne vsako leto v zadnjem tromesečju. Izredni občni zbor se skliče po potrebi, ali na zahtevo tretjine članov in mora hkrati predložiti dnevni red izrednega občnega zbora.

23. člen

Občni zbor je sklepčen ako je prisotna polovica članstva.

Ako občni zbor ni sklepčen ob določeni uri, je pol ure kasneje, na istem mestu, drugi občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih članov.

Sklepa in voli se večino navzočih članov in z javnim ali tajnim glasovanjem, kot to določi občni zbor.

(Nadaljevanje na 10. str.)

Dopolnilni proračunski prispevek

Nekaj pojasnil, zakaj je občina Center ponovno uvedla dopolnilni proračunski prispevek iz osebnega dohodka delavcev in uslužbencev za leto 1962.

Oba zbora občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Center sta sprejela Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku, za leto 1962.

Odlok sicer ni neka novost ali nov ukrep, saj je bil pred leti v občini Center predpisan in v veljavi tak odlok, ki pa je bil s sklepom obeh zborov ukinjen, ker ni bilo razlogov za njegov obstoj. Ker je Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku začel veljati 1. marca letos, bomo tudi mi pri prvem izplačilu opazili odbitek, ki ga določa ta odlok. Zato se mi zdi umestno, da vam na kratko pojasnim, kolikor se to v enem članku more, kaj je narekovalo ljudskemu odboru ponovno uvedbo dopolnilnega proračunskega prispevka.

Da bi ljudski odbor zagotovil po družbenem planu predvidena sredstva za normalno delo in razvoj svojih služb, mu zvezni in republiški predpisi določijo vire, iz katerih črpa potrebna sredstva za svoj proračun. Ti viri so predvsem: proračunski prispevek iz gospodarstva in izven gospodarstva, dohodnina od kmetijstva in samostojnih poklicev, maloprodajni prometni davek, prometni davek od zasebnikov, maloprodajni davek od alkoholnih pijač, upravnih taks in drugih. Od teh sredstev, ki se stekajo iz zgoraj navedenih virov, ostane občini za njen proračun na njo odpadajoči del, drugo pa dobijo okraj, republika in zveza. Pri tem pa je omembe vredno, da je občina Center, ki je upravni, kulturni in politični center, v popolnoma drugačnem položaju, kot so druge občine. V občini Center je osredotočena iz gospodarstva edino trgovina, druge industrije je le malo, zato pa je na njenem področju zelo močno šolstvo, zdravstvo, sodstvo in podobne službe. Zaradi tega je bil njen glavni vir dohodkov proračunski prispevek iz osebnega dohodka delavcev in uslužbencev, ki se je do letos plačeval po sedežu izplačevalca.

Z zveznim predpisom pa se za leto 1962 proračunski prispevek iz osebnega dohodka iz gospodarstva in izven gospodarstva odšteje določen del, ker se plačuje tudi po mestu prebivališča in ne le po sedežu izplačevalca. Zaradi tega izpada, ki po grobem izračunu znaša okoli polovico dohodka iz tega proračunskega prispevka, občina ne more kriti svoje izdatke samo z dohodki, ki jih je imela v letu 1960 in 1961. Nov način delitve dohodka je torej eden glavnih, ne pa edini razlog, ki je narekoval sprejetje Odloka o dopolnilnem prispevku. S prenosom raznih služb z okraja na občine kakor so: šolstvo, sodstvo in druge, morajo občinski ljudski odbori zagotoviti tem službam sklade, ki bodo omogočili njihovo dejavnost.

Sprejeti odlok predpisuje plačevanje dopolnilnega proračunskega prispevka za vse gospodarske organizacije s področja vseh gospodarskih panog, kakor za družbene in druge organizacije, zavode in ustanove, ki delijo sredstva za delo po posebnih pravilnikih, zasebne obrtne delavnice in samostojne poklice v višini 15 %, za delavce in uslužbence državnih organov, zavodov in ustanov, ki plačujejo osebne dohodke po določilih zakona o javnih uslužbencih pa v višini 7 %.

Dopolnilni proračunski prispevek je v celoti dohodek sklada za šolstvo občine Center.

Občinski ljudski odbor lahko delno ali v celoti oprosti zavezance tega odloka plačevanja dopolnilnega prispevka iz osebnega dohodka, če bi bili s plačeva-

njem tega prispevka ogroženi njihovi osebni dohodki.

Če upoštevamo razloge, zaradi katerih je bil Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku sprejet, in če želimo, da bi občina zagotovila najnujnejša sredstva za delo in razvoj svojih služb, moramo z razumevanjem sprejeti ta odlok.

V kratkem bodo sklicani zbori volivcev v naši občini. Na teh zborih bomo razpravljali o gospodarjenju in razvoju in proračunu naše občine. Pri teh razpravah naj sodeluje vsak član kolektiva, da se bo seznanil z delom ljudskega odbora in vplival na to delo.

Maks Brumen,
odbornik Zbora proizvajalcev

Izboljšajmo požarno varnostno službo

V obratu tiskarne je bila pred rekonstrukcijo požarnovarnostna služba dobro organizirana. Med njo pa se tej panogi ni posvečalo mnogo skrbi.

Delo naše gasilske enote je slabo in poraja se vprašanje, ali bi bila kos večjemu požaru, če bi morda nastal v našem obratu? Vzrok za to je vsekakor malomaren odnos nekaterih članov kolektiva do družbenega premoženja in premajhno zanimanje zaposlenih za organizacijo požarnovarnostne službe. Nekateri so mnenja, da je z nabavo gasilskih aparatov že zadošče- no zakonskim predpisom, sicer je pa zavarovano vse družbeno premoženje.

Da bi se to stanje izboljšalo, bi bilo potrebno v našem podjetju povečati industrijsko gasilsko enoto na vsaj 20 članov ter zagotoviti zadostno število gasilskih aparatov, orodja in organizirati dobro alarmno službo. Gasilska enota bi morala biti organizirana tako, da bi bila varnost podjetja zagotovljena ob vsakem času. Vratarji, ki v nočnih urah pregledujejo obrate, se morajo seznaniti z uporabo gasilnih aparatov, da bi v primeru malega požara lahko sami pogasili, ali pa vsaj omejili ogenj. Uprava obrata tiskarne naj stremi za tem, da bodo gasilci usposobljeni za to službo, kajti zaupana jim je odgovornost za čuvanje materialnih dobrin v podjetju. Cunjje prepojene z bencinom, barve in podobno morajo biti shranjene v pokritih pločevinastih posodah. Prav tako je treba vse vnetljive odpadke po delu odstraniti iz obratnih prostorov. Člani kolektiva se morajo naučiti upravljati z gasilskimi aparati, ki so pritrjeni na stenah v obratnih prostorih. Delavski svet naj imenuje požarno-varnostno komisijo, ki bo skrbela za izboljšanje požarnovarnostne službe enkrat mesečno pa naj pregleda obrate in o tem sestavi zapisnik.

Nanizal sem le nekatere pomanjkljivosti, delavski svet kot družbeni organ, pa naj stori vse, da bi preprečil uničenje družbenega premoženja.

Stane Glavač

(Nadaljevanje s 5. str.)

čimbolj v sklad z interesi kolektiva in celotne socialistične skupnosti. Z uveljavljanjem teh načel pa moramo vsakemu nuditi možnost, da opravlja svoje delo pod pogoji, ki mu bodo omogočili največjo delovno storilnost, nato pa določiti taka materialna nadomestila, da bo dobil vsakdo ustrezno materialno priznanje za vložen trud pri opravljanju določenega dela.

Maks Blejec

(Nadaljevanje z 9. str.)

24. člen

Pravice občnega zbora so:

- a) da pretresa in odobrava poročilo UO o delu BMP, poročilo blagajnika in nadzornega odbora in daje razrešnico članom odbora,
- b) da izvoli upravni in nadzorni odbor,
- c) da sklepa o spremembi pravil,
- d) da sklepa o najvišji višini možnega posojila,
- e) da določi višino prispevka za ob-smrtno podporno akcijo (če ta obstaja),
- f) da sklepa o ukinitvi blagajne.

25. člen

V upravni odbor BMP se voli 5 do 7, v nadzorni odbor pa 3 člani.

Člani UO izvolijo na svoji prvi redni seji: predsednika, njegovega namestnika, tajnika in blagajnika.

Upravni odbor je sklepčen, ako je navzoča polovica članov odbora, sklepa se z večino glasov, pri enakem številu glasov odloča glas predsednika.

26. člen

Naloge UO BMP so:

- a) da odloča o sprejemu v članstvo,
- b) da skrbi za pravočasno plačevanje vlog in vračanje posojil,
- c) da rešuje prošnje za posojila in podpore,
- d) da vodi evidenco članov in računovodstvo BMP,
- e) da sestavlja poročilo o delu blagajne in bilanco BMP ter predlaga na osnovi izkušenj ozir. potreb spremembe pravil občnemu zboru BMP,
- f) da odloča o izključitvi iz članstva,
- g) da pri vsaki ekonomski enoti ČZP LP posluje poverjenik, ki ga imenuje sindikalni odbor enote.

27. člen

Nadzorni odbor je dolžan vsakega četrta leta, po potrebi pa tudi večkrat, pregledati finančno poslovanje BMP in predložiti UO BMP poročilo o stanju BMP.

Člani nadzornega odbora odgovarjajo za svoje delo občnemu zboru BMP.

VI. Ukinitve blagajne BMP

28. člen

Ako sklene občni zbor, da se BMP ukine, opravijo likvidacijo člani UO ali likvidacijska komisija treh članov, ki jih izvoli občni zbor.

Z dnem ukinitve preneha BMP s poslovanjem.

Likvidatorji so dolžni, da zberejo vsa denarna sredstva in terjatve BMP, da prisilno izterjajo posojila, katera niso bila pravočasno vrnjena in da izplačajo članske vloge.

Likvidacija se mora zaključiti najpozneje v 12 mesecih po prenehanju poslovanja BMP.

Sredstva, ki ostanejo po likvidaciji BMP, preidejo v last sindikalne podružnice, v dejansko last pa, če se v enem letu po likvidaciji ne osnuje nova blagajna BMP.

29. člen

Ta pravilnik je bil sprejet na občnem zboru dne...

Za blagajno vzajemne pomoči
predsednik:

DOPISUJTE V SVOJE GLASILO

Črno na belem

Prispevke oddajte v
IV. nadstropju upravne
stavbe, soba št. 68. In
ne pozabite se podpisati!

Najprej izdelati profile

Minuli teden so se v Celjski tiskarni zbrali predstavniki 15 grafičnih podjetij Slovenije ter pod vodstvom direktorja centra za strokovno izobraževanje grafičnih delavcev, Janka Cernuta razpravljali o delu in razvoju kadrovskih služb in posebej o strokovnem izobraževanju. Posvet je bil logično nadaljevanje dela, ki so si ga vodje kadrovskih služb zadali na enotedenskem seminarju v mesecu novembru, ko so ustanovili svoj aktiv, ter sklenili, na podobnih sestankih in posvetih redno izmenjavati svoje izkušnje in reševati tekoče probleme.

Tema tokratnega posvetovanja je bila v glavnem s področja strokovnega izobraževanja. Že na seminarju je bilo ugotovljeno, da so v naših podjetjih dani pogoji, da se tudi v tej smeri prične z organiziranim in sistematičnim delom. Osnovo temu daje predvsem novi način delitve dohodka in razdeljevanje osebnega dohodka po delu, Resolucija o izobraževanju strokovnih delavcev in končno tudi splošna navodila kadrov, Uredba o centrih za izobraževanje za verifikacijo vzgojno-izobraževalnih dejavnosti strokovno izobraževalnih ustanov ter navodilo o minimalnih zahtevah in drugih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati poklicne šole, ki ga bo v kratkem dal Svet LRS za strokovno izobraževanje v javno razpravo.

Že večkrat je bilo poudarjeno, da je za uspešno realizacijo omenjenih navodil potrebno v gospodarskih organizacijah izvesti posebne službe oziroma oddelke, ki jih ponekod imenujejo kadrovske službe, splošne oddelke in podobno. Danes je vsakomur jasno, da ne more biti dobrega in sistematičnega izobraževanja posamezne stroke izven podjetja in v podjetju, brez dobro organiziranih kadrovskih služb. Nekatera podjetja, mislim predvsem izven grafične stroke, so že veliko storila, da bi v danih pogojih z vso pozornostjo razvila kadrovske in s tem hkrati izobraževalno službo, medtem ko je v veliki večini, tudi v grafiki, še vedno po starem klasičnem tiru vodena le personalna administracija in evidenca. To pa spričo stalno naraščajočih nalog v zvezi s sistematično kadrovske politiko in izobraževanjem, ni dovolj. Do takih ugotovitev smo prišli že na novembrskem seminarju, pa tudi na posvetovanju v Celju. Zato je sklep celjskega posvetovanja, naj se kadrovske službam v

podjetjih posveti v prihodnje več pozornosti, naj najdejo oporo pri vodilnih organih ter se organizacijsko in vsebinsko okrepijo, vsekakor pomemben.

Prav gotovo so navodila za reformo sedanjih vajenskih, industrijskih in drugih šol s praktičnim poukom, o katerih so razpravljali na nedavnem sestanku Sveta LRS za strokovno izobraževanje, ki bodo v kratkem dana v javno razpravo, novost tudi za grafično dejavnost. S tem v zvezi so dana navodila za verifikacijo vzgojno izobraževalnih ustanov, v tem primeru tudi za industrijsko grafično šolo, ki se bo po omenjenih navodilih, prav tako kot njej sorodne šole, verjetno preimenovala v šolo za grafične poklice. Poklicne šole bodo izobraževale učence za določene poklice, s tem pa bo treba prekiniti z dosedanjim prakso izobraževanja za tako imenovane kvalifikacije. Šola bo torej dala človeku teoretično in praktično znanje v določenem poklicu, praktično usposobljenost za opravljanje tega poklica pa bo dosegel s svojim delom, prilagajanjem pridobljenega znanja in individualna sposobnostjo na delovnem mestu.

Večkrat ugotavljamo, da strokovne šole ne dajejo znanja, kakršnega potrebuje delo v proizvodnji. Vzroki tega pa so še vedno

Aktualno

v trdnem pričakovanju gospodarskih organizacij, ki so doslej le v skromnih napolitih pomagala v usmerjanju in razvoju izobraževalnega sistema določene stroke. Če hočemo torej priti do ustrezne usposobljenosti človeka na delovnem mestu, do skladnejše izobrazbe v šoli in praktičnega dela v podjetju, je treba spremeniti in bistveno poseči v stari stihijski način izobraževanja. Rešiti je treba vprašanje, kako organizirati izobraževalni proces na osnovi strokovno pedagoških-andragoških načel. Pri tem se ponovno pojavlja osnovno vprašanje, ki je začetek in konec sistematične izobraževalne poti, vprašanje profila v kadrov.

Kaj je profil določenega poklica, si ljudje posamezne stroke, konkretno tudi grafične, še vedno niso na jasnem. Profil je

podoba določenega delovnega procesa, širšega ali ozjega. Izdelovati profil pomeni zapisovati proces, tehnološki postopek in hkrati vključiti tudi psihofizične zahteve za opravljanje omenjenega delovnega procesa. Napotila sveta LRS za strokovno šolstvo, kakor tudi sam proces in razvoj industrije zahteva izdelavo širših in ožjih profilov. To se pravi: širše profile, ki zajemajo znanja za celotno zahtevnejše poklice za več gospodarskih organizacij in katere bodo izobraževali v poklicnih šolah. Hkrati pa je treba predvideti tudi ožje, interne profile, ki jih postavljajo posamezne gospodarske organizacije. Napačno je mnenje nekaterih, da lahko za vse vrste profilov usposobimo kadre na delovnem mestu, to je v teku procesa proizvodnje. Tako mnenje je preveč enostavno, primitivno ter bi samo zavrlo razvoj in napredek posamezne stroke. Tudi v grafični industriji potrebujemo široke, eksterne ter ozke, interne profile. Naloga strokovne sekcije pri Industrijski zbornici, Centra za izobraževanje grafičnih delavcev in sindikata je, da takoj sestavi komisijo, ki bo razmejila široke profile od ozkih, zatem pa bodo morali strokovnjaki te profile čimprej izdelati. Še v tem letu bo treba profile predložiti Svetu LRS za strokovno izobraževanje, ki bo na osnovi temeljito izdelanih profilov izdelal verifikacijo in s tem družbeno priznano sposobnost grafični šoli kot edini strokovno izobraževalni ustanovi te stroke v Sloveniji, z družbeno priznano veljavnostjo.

Za interne profile, oziroma usposabljanje v podjetjih pa bodo morale poskrbeti gospodarske organizacije same. Pri tem pa se zelo motijo tisti, ki trdijo, da se bo proizvodni proces razvijal tudi brez profilov. Ti ljudje prav gotovo ne vedo, da je s tem v zvezi nujno poznavanje celotnega procesa dela, analitske ocene delovnih mest, tehnološke dokumentacije in hkrati potreb, ki jih ima posamezna gospodarska organizacija v svojem delovnem procesu. Profil ni več samo ustrezna širina znanj in pogojev za delo, temveč je hkrati najtesnejše povezovanje z zahtevami proizvodnega dela in vzgojnega procesa. Hkrati pa je profil za vzgojne ustanove in podjetja edina osnova za realno izdelan učni program.

To je bila tema celjskega posvetovanja, tema, ki smo jo že večkrat načenjali, pa doslej še nikoli realizirali. Čas pa hiti; naloge proizvodnje so vedno zahtevnejše in večje. Zato je skrajni čas, da se tudi pri nas nekatere stvari premaknejo z mrtve točke. S takimi željami smo se razšli, razumljivo pa je, da postavljenih nalog ne bomo izpolnili brez vsestranskega sodelovanja, razumevanja in prizadevnosti vseh, ki so v slovenski grafični industriji odgovorni za njen napredek in razvoj.

Ivica Bozovičar

Pri obilici dela, še »Črno na belem«: Janko Duh

POSEBNO OBVESTILO

V nedeljo, dne 1. aprila, bo v sindikalni dvorani koncert zabavne glasbe. Pela bosta Djordje Marjanović in Lola Novaković. Pričetek ob 18. uri. Vstopnice po 50 dinarjev dve uri pred pričetkom. Samo za člane kolektiva! ODBOR

GODRNJANJA VEDNO MANJ

Ker so bili člani kolektiva nezadovoljni s hrano, ki smo jo dobivali iz Ljudske kuhinje in potem iz gostilne »Keršič«, smo se odločili, da v tretje poskusimo drugje. Zdaj dobavljamo hrano Mesna industrija »Emona« iz Zaloga in kot kaže, so člani kolektiva z njo zadovoljni, saj imamo z 19. marcem naročenih že 200 obrokov dnevno.

NA DOBRI POTI

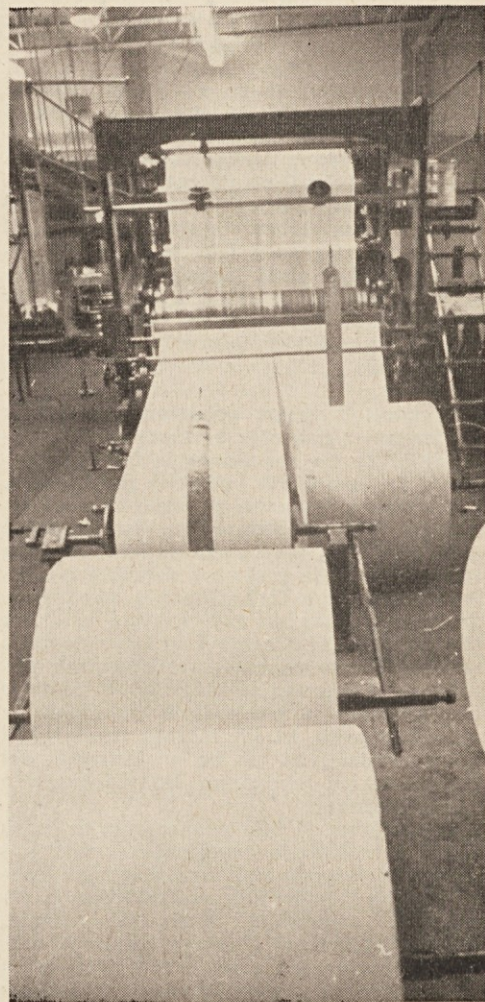
Naklada »Ljubljanskega dnevnika« se je z uvedbo nedeljske številke v zadnjih mesecih precej povečala. Čeprav sta od začetka izdajanja dnevnika tudi ob nedeljah (7. januarja 1962) potekla komaj dobra dva meseca, je nedeljski Dnevnik po nakladi že krepko posekal naklado med tednom, čeprav se je hkrati precej povečalo tudi število novih naročnikov za številke Dnevnika od ponedeljka do sobote.

Nekaj številke za ilustracijo: medtem ko je lani avgusta naklada dosegla le okoli 21.550 izvodov, se je ob povečani propagandi, združenih z jesenskim žrebanjem, povečala do konca leta na okoli 24.600, sedaj (v začetku marca) pa se giblje naklada Dnevnika med tednom na okoli 27.100. Nedeljske številke tiskamo sedaj že v več kot 46.000 izvodih. Tako se je celotna naklada Dnevnika povečala na povprečno blizu 29.600, to je za okoli 8000 v dobrega pol leta.

Ljubljanski dnevnik je torej, kot kaže, na dobri poti, da se reši nerentabilnosti, čeprav bo treba v letošnjem letu kljub povečanju prometa za predvidoma okoli 110 milijonov še precej truda, da bo moč povečane stroške vskladiti z dohodki brez doslej nujno potrebnih dotacij. (Na slikah, desno in spodaj: vse večja naklada dnevnika terja več papirja in več dela v ekspeditu.)

Vse fotografije so prispevali fotoreporterji:
Marjan Ciglič, Milan Šparovec in Marjan Zaplatil

Ne pozabite:

V nedeljo, 1. IV., ob 18. uri bo v našem klubu koncert zabavne glasbe. Ob zaključku lista smo zvedeli, da bo po koncertu ples.

Vabljeni člani kolektiva!

Še en posnetek z razstave ližiškosrbske knjige

V oddelku knjigotiska